

MIEWAĆ SIĘ (7) *vb impf*

się (5), się (2).

Teksty nie oznaczają é.

praes 2 sg miewąsz się (2). \diamond *3 sg* miewą się (4). \diamond *2 pl* miewacie się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. miewać.

1. *Wykazywać skłonność [k(u) czemu] (2):* z tych przyczyn dziecię się ku wracaniu częŝto miewa. *FalZioł V 42v*; bo co więc dziecię z młodu igra ná ŝtároŝć się ktemu miewa *BielKron 326*.

2. *Zachowywać się w określony sposób [jak] (1):* Kto się w ŝczęŝciu pyŝnie miewa/ [...] Taki w ŝwey ciężkiej przygodzie/ Zadney pomocy nie naydzie. *BierEz K3v*.

3. *Znajdować się w określonej sytuacji [jak] (4):* Dobrzeć się ten ząwždy miewa/ Ná kogo pan łąłkaw bywa. *BierEz Rv; RejFig Bb5*.

Fraza: »jako(ż) się miewasz« [pytanie o zdrowie] (2): A ty iáko się miewaŝ? (-) Zdrowem chwałá Bogu. *CiekPotr 5, 90*

Formacje współrdzenne cf MIEĆ.

KW